

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22 636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

13. niedziela zwykła

28 czerwca 2020

LITURGIA SŁOWA

2 Krl 4,8-11.14-16a; Ps 89; Rz 6,3-4.8-11; Mt 10,37-42

Jezus powiedział do apostołów: Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe

życie z mego powodu, znajdzie je. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. Kto przyjmuje proroka, jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego, jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma. Kto

podaje kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

– *Oto słowo Pańskie.*

Tylko Bóg może żądać dla siebie miłości tak heroicznej, przewyższającej miłość do matki i ojca, syna, córki. Wymagania Jezusa są „niehumanitarne”, gdyż są one boskie. W ewangelicznej perspektywie każda strata przepadnie w zysk, a kluczem ułatwiającym akceptację tej logiki jest paradoks codziennego krzyża. Można wprawdzie iść za Jezusem bez krzyża, ale wówczas trudno liczyć na twórczy udział w misterium paschalnym – w zanurzeniu przez chrzest w śmierci Chrystusa, po to, by wraz z Nim wkroczyć w nowe życie.

o. Piotr Stasiński OFM Cap

EUCHARYSTIA DAJE ŻYCIE

To, co dzieje się ze Mszą świętą z powodu koronawirusa ma dramatyczne skutki dla jednoświatości Kościoła (...). Wprawdzie w dziejach Kościoła mamy przykłady wspólnot katolickich, które potrafiły przetrwać, a nawet się rozwijać, w sytuacjach skrajnych, spośród przesładowań, pozbawione kapłanów i Eucharystii, to jednak – jeśli Kościół jest zdrowy – wówczas robi on wszystko, aby Eucharystię celebrować. Jeśli „Eucharystia daje życie”, to warto o nią walczyć w sposób odpowiedziany, mimo rzuconych haseł, że zdrowie jest

ważniejsze od Mszy św., albo że zakupy są konieczne a Msza święta nie. Róbmy wszystko, aby się nie okazało, że my bez niedzielnej Eucharystii żyć możemy. Jeśli zaniedbamy Eucharystię, to w jaki sposób zaradzimy naszej nędzy?

(...) Wskutek epidemii w nasze życie codzienne wkradło się wiele lęków i obaw. Boimy się witać uściskiem ręki, lękamy się bliskości w kolejce przed apteką, stresujemy się spotykając kaszlącą osobę. Dziadkowie boją się wnuków a wnuki dziadków. Nie wiemy nawet, czy bardziej boimy się o sie-

bie, czy też o naszych bliskich. Trwożymy się wobec niewidzialnego wirusa, zaczęliśmy bać siebie nawzajem i panicznie uciekać od wspólnoty. Te lęki dotknęły także świątyni – przestrzeni, która stworzona jest do życia wspólnotowego. Troska o to, aby nie zarazić się wirusem w kościele, stała się w niektórych sytuacjach nieporównywalnie większą, aniżeli obawy przed ryzykiem zarażenia w innych miejscach publicznych, jak np. w supermarkecie, poczcie, bankach, pociągach, tramwajach. Stąd niektórzy nazwali ironicznie

obecny koronawirus wyjątkowo pobożnym, który trzyma się tylko kościoła, a w innych przestrzeniach nie istnieje (...).

Potrzeba czasu, aby odbudować nasze relacje międzyludzkie i całe życie społeczne, w tym także pełne praktykowanie wiary. Z pewnością zbyt wiele w międzyczasie się wydarzyło, abyśmy mogli pozwolić sobie na spokojne oczekiwanie na koniec epidemii. Dla niektórych „nic już nie będzie tak, jak było”. Mówiąc tak zapominamy, że Europa była już świadkiem niezliczonej ilości epidemii, po czym wszystko wracało do dawnego stanu. Gdyby jednak rzeczy wróciły do takiego samego stanu jak przedtem, gdybyśmy z obecnej sytuacji nie wyciągnęli żadnych poważnych wniosków i nie dokonali gruntownej zmiany kierunku naszego życia społecznego i gdybyśmy starali się odbudowywać na-

szą ojczyznę wyłącznie na pragnieniu nieustannej konsumpcji i gonitwie za pieniędzmi, to pogryzylibyśmy się w tych samych co wcześniej błędach. Bylibyśmy ślepcami skazanymi na nieuchronną klęskę, ponieważ jak długo człowiek nie zwróci się do Boga całym sercem, tak długo zmierza nieuchronnie ku przepaści. Pytanie o Boga nie jest tylko naszą prywatną sprawą. Jest to jednocześnie pytanie o same fundamenty naszej cywilizacji.

Abp Stanisław Gądecki, fragment homilii z Bożego Ciała 2020

WIARA APOSTOŁÓW NASZĄ WIARĄ

W uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła Ojciec Święty Jan Paweł II odprawił Eucharystię na placu św. Piotra, podczas której nałożył paliusze 24 nowym arcybiskupom metropolitom, pochodzącym z piętnastu krajów i czterech kontynentów. «Nałożenie paliusza – powiedział do nich Ojciec Święty – uwypukla szczególną więź komunii, która łączy was ze Stolicą Piotrową, a zarazem ukazuje powszechny charakter Kościoła».

1. «**A wy za kogo Mnie uważacie?**» (Mt 16, 15).

To pytanie Jezus zadaje uczniom podczas wędrówki po Galilei. Apostołowie wielokrotnie pytali o różne rzeczy Jezusa. Teraz On zadaje im pytanie. Jest to pytanie bardzo precyzyjne, które domaga się odpowiedzi. W imieniu wszystkich przemówił Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego» (Mt 16, 16).

Odpowiedź jest nadzwyczaj jasna. Doskonale odzwierciedla się w niej wiara Kościoła. Dostrzegamy w niej także lustrzane odbicie nas samych. W sposób szczególny odnajduje siebie w słowach Piotra Biskup Rzymu, z woli Bożej jego niegodny następca. Zebrani wokół niego i wraz z nim, w tych słowach rozpoznajecie samych siebie również wy, drodzy arcybiskupi me-

tropolitici, którzy przybyliście tutaj z różnych stron świata, aby w uroczystość świętych Piotra i Pawła przyjąć paliusze.

Każdego z was najserdeczniej witam. Serdecznie pozdrawiam wszystkich, którzy przyjechali z wami do Rzymu, a także wasze wspólnoty, które w tym uroczystym dniu jednoczą się z nami duchowo.

2. «**Ty jesteś Mesjasz!**» Na to wyznanie Jezus odpowiada: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie» (Mt 16, 17).

Błogosławiony jesteś, Piotrze! Błogosławiony, albowiem ta prawda, zasadnicza dla wiary Kościoła, mogła pojawić się w twej ludzkiej świadomości tylko za sprawą Boga. Jezus powiedział:

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1333 W centrum celebracji Eucharystii jest chleb i wino, które przez słowa Chrystusa i wezwanie Ducha Świętego stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Kościół wierny poleceniu Pana nie przestaje czynić, aż do dnia Jego chwalebego przyjścia, pamiątki tego, co uczynił Chrystus w wigilię swojej męki: "Wziął chleb...", "Wziął kielich napełniony winem..." Znaki chleba i wina, stając się w tajemniczy sposób Ciałem i Krwią Chrystusa, nie przestają oznaczać także dobroci stworzenia. Dlatego podczas przygotowania darów dziękujemy Stwórcy za chleb i wino, owoc "pracy rąk ludzkich", najpierw jednak "owoc ziemi" i "winnego krzewu", dary Stwórcy. W geście Melchizedeka, króla i kapłana, który "wyniósł chleb i wino" (Rdz 14, 18), Kościół widzi zapowiedź własnej ofiary.

1334 W Starym Przymierzu na znak wdzięczności wobec Stwórcy składano w ofierze chleb i wino pośród pierwocin owoców ziemi. W kontekście Wyjścia z Egiptu otrzymują one jednak jeszcze nowe znaczenie: niekwaszony chleb, który Izraelici spożywają co roku w święto Paschy, upamiętnia pośpiech wyzwalającego wyjścia z Egiptu. Wspomnienie manny na pustyni zawsze będzie przypominać Izraelowi, że żyje chlebem słowa Bożego. Wreszcie codzienny chleb jest owocem Ziemi Obiecanej, potwierdzeniem, że Bóg jest wierny swoim obietnicom. "Kielich błogosławieństwa" (1 Kor 10, 16) na końcu żydowskiej uczyty paschalnej dodaje do świątecznej radości wina wymiar eschatologiczny, wymiar mesjańskiego oczekiwania na przywrócenie Jerozolim. Jezus ustanowił Eucharystię, nadając nowy i ostateczny sens błogosławieństwu chleba i kielicha.

«Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić» (Mt 11, 27).

Rozważamy ten szczególnie znaczący fragment Ewangelii: Słowo Wcielone objawiło swoim uczniom Ojca; teraz z kolei Ojciec objawia im swego Syna Jednorodzonego. Piotr przyjmuje wewnętrzne oświecenie i śmiało wyznaje: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego!»

Te słowa, wypowiedziane przez Piotra, wywodzą się z głębi tajemnicy Boga. Objawiają one najbardziej wewnętrzną prawdę, samo życie Boga. A Piotr pod wpływem Ducha Bożego staje się świadkiem i wyznawcą tej ponadludzkiej prawdy. Jego wyznanie wiary staje się trwałym fundamentem wiary Kościoła. «Na tobie zbuduję mój Kościół» (por. Mt 16, 18). Na wierze i wierności Piotra wznosi się Kościół Chrystusa.

Była tego w pełni świadoma wspólnota pierwszych chrześcijan, która — jak mówią Dzieje Apostolskie — kiedy Piotr został uwięziony, żarliwie modliła się za niego do Boga (por. Dz 12, 5). Jej modlitwa została wysłuchana, ponieważ Piotr był jeszcze potrzebny wspólnocie, która stawiała dopiero pierwsze kroki, Pan zatem posłał anioła, aby wybawił Piotra z rąk prześladowców (por. Dz 12, 7-11). W Bożym planie było napisane, że po latach umacniania swych braci w wierze Piotr poniesie w Rzymie śmierć męczeńską wraz z Pawłem, Apostołem Narodów, który również wiele razy cudem uniknął śmierci.

3. «Pan stanął przy mnie i wzmocnił mię, żeby się przeze mnie dopełniło głoszenie [Ewangelii] i żeby wszystkie narody [je] posłyszaly» (2 Tm 4, 17). Są to słowa Pawła do wiernego ucznia Tymoteusza; słyszeliśmy je dzisiaj w drugim czytaniu. Są one świadectwem dzieła, którego Pan dokonał w Pawle, gdy «zdobył» go na drodze do Damaszku, aby

uczynić z niego sługę Ewangelii (por. Flp 3, 12).

Gdy Pan ukazał mu się w olśniewającym blasku i powiedział: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?» (Dz 9, 4), powaliła go na ziemię tajemnicza siła (por. Dz 9, 5). «Kto jesteś, Panie?» — zapytał Szaweł. «Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz» (Dz 9, 5). Tak brzmiała odpowiedź Chrystusa. Szaweł prześladował uczniów Jezusa, a Jezus uświadomił mu, że w uczniach prześladował Jego samego. Jego, Jezusa z Nazaretu, Ukrzyżowanego, o którym chrześcijanie mówili, że zmarł i wstał. Jeśli Szaweł doświadczył wówczas mocy Jego obecności, to było oczywiste, że Bóg rzeczywiście wskrzesił Jezusa z martwych. To On był Mesjaszem oczekiwanym przez Izraela; to właśnie On był Chrystusem, żywym i obecnym w Kościele i w świecie!

Czy posługując się wyłącznie swoim rozumem Szaweł mógł zrozumieć znaczenie tego wydarzenia? Z pewnością nie! Było ono bowiem częścią tajemniczego planu Boga. To Ojciec obdarował Pawła łaską poznania tajemnicy odkupienia dokonanego przez Chrystusa. To Bóg pozwolił mu zrozumieć wspaniałą rzeczywistość Kościoła, który żyje przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie. A Paweł, przyswoiwszy sobie tę prawdę, głosił ją niestrudzenie aż po krańce ziemi.

W Damaszku Paweł rozpocznie swój apostołski szlak, którym pójdzie głosić Ewangelię na rozległych obszarach znanego wówczas świata. Jego zapal misyjny przyczyni się w ten sposób do realizacji zadania, które Chrystus powierzył apostołom: «Idźcie (...) i nauczajcie wszystkie narody» (Mt 28, 19).

4. Drodzy bracia w biskupstwie, którzy przybyliście do Rzymu, aby otrzymać paliusze. Wasza obecność tutaj wymownie podkreśla powszechny wymiar Kościoła, który zrodził się z przykazania Pana:

BĄDŹMY OSTROŻNI!

Przestrzegamy przed oszustami działającymi metodą na tzw. policjanta... wnuczka!

Zwłaszcza osoby starsze i samotne prosimy o ostrożność przy nagłych, zaskakujących sytuacjach, kiedy nakłania do przekazania mu dużej sumy pieniędzy – należy bezwzględnie skontaktować się ze swoją rodziną, przyjaciółmi lub policją!

«Idźcie (...) i nauczajcie wszystkie narody» (Mt 28, 19).

Pochodzicie bowiem z piętnastu krajów i z czterech kontynentów. Pan powołał was, abyście byli pasterzami Kościołów metropolitalnych. Nałożenie paliusza uwypukla szczególną więź komunii, która łączy was ze Stolicą Piotrową, a zarazem ukazuje powszechny charakter Kościoła.

Za każdym razem gdy będziecie nakładać te paliusze, pamiętajcie, drodzy bracia, że jako pasterze jesteśmy powołani, aby chronić czystość Ewangelii i jedność Kościoła Chrystusowego, który został zbudowany na «skale» wiary Piotra. Do tego zadania powołuje nas Pan; takie jest nasze nieodwołalne posłannictwo roztropnych przewodników stada, które On nam powierzył.

5. **Pełna jedność Kościoła!** To polecenie Chrystusa rozbrzmiewa w moim sercu. Na progu trzeciego tysiąclecia jest ono szczególnie naglące. Módlmy się w tej intencji i pracujmy, nie tracąc nigdy nadziei. Z tymi uczuciami z całego serca witam i pozdrawiam delegację Ekumenicznego Patriarchatu Konstantynopola, która przybyła, aby wraz z nami uczcić liturgiczne wspomnienie świętych Piotra i Pawła. Dziękuję wam, czcigodni bracia, za waszą obecność i żywy udział w tej uroczystej liturgii.

Niech Bóg sprawi, byśmy jak najprędzej osiągnęli pełną jedność wszystkich wierzących w Chrystusa. Niech wyjednają nam ten dar apostołowie Piotr i Paweł, których Kościół w Rzymie czci dzisiaj wspominając ich męczeństwo, czyli narodziny do życia w Bogu. Zgodzili się oni cierpieć i umrzeć dla Ewangelii i stali się uczestnikami zmartwychwstania Pana. Ich wiara, poświadczona męczeństwem, jest wiarą Maryi, Matki

wierzących, wiarą apostołów i świętych wszystkich czasów.

Dzisiaj Kościół na nowo głosi ich wiarę. To jest nasza wiara, niezmienna wiara Kościoła w Jezusa, jedyne Zbawiciela świata; w Chrystusa, Syna Boga żywego, który umarł i zmartwychwstał dla nas i dla całej ludzkości.

Św. Jan Paweł II

29 VI 2000 r. – Msza św. w uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła

Z NAUCZANIA SŁUGI BOŻEGO KARD. STEFANA WYSZYŃSKIEGO

Lepiej i właściwiej jest cierpieć z gorliwości o sprawę Bożą, niż uzyskać pochwałę roztropności od nieprzyjaciół Boga i Kościoła.

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

Kiedy przyjmuję Komunię świętą, proszę i błagam Zbawiciela, aby uleczył język mój, bym nigdy nie obraził miłości bliźniego. (Dz 590)

Modlitwa do Świętego Piotra Apostoła

Święty Piotrze, Rybaku, Bóg cię wezwał, byś łódź i sieci porzucił, a teraz chwałą jaśniejesz, trzymając klucze niebieskie. Za miłość mężnie wyznana i za gorliwe świadectwo kierujesz całą owczarnią obmytą w Pana miłości. Upadłeś, ale przez łaskę Opoką jesteś Kościoła, przez Ciebie trwa on na wieki i żadna moc go nie zniszczy. Jak Tobie Chrystus obiecał, dla wszystkich mistrzem się stałeś, umacniasz wiarę swych braci i słowa życia zwiastujesz. O, zjednocz całą owczarnie, niech wyda owoc

stokrotny. Od ciosu wroga ją obroń i wskaż jej wieczne pastwiska. Niech będzie cześć Chrystusowi, a Ty za nami Go błagaj, aby nam pozwolił z weselem przekroczyć bramę niebieską. Amen.

Św. Piotrze Apostole – módl się za nami (x3)

Modlitwa do Świętego Pawła Apostoła

Święty Pawle Apostole, któryś swą nauką i miłością objął cały świat, prosimy Cię, spójrz łaskawie na Twe dzieci. Wszystkiego spodziewamy się po Twoim orędownictwie u Boskiego Mistrza i Maryi Królowej Apostołów. Spraw, o Nauczycielu narodów, abyśmy żyli wiarą, zbawiali się przez nadzieję, by rządziła nami tylko miłość. Wyjednaj nam, o Naczynie wybrane, uległość odpowiedzi na łaskę Bożą, aby nie pozostawała w nas bezowocna. Spraw, byśmy mogli coraz bardziej Cię znać, kochać i naśladować; byśmy byli żywymi członkami Kościoła, Mistycznego Ciała Jezusa Chrystusa. Wzbudź licznych i świętych apostołów. Niech przejdzie przez świat gorący powiew prawdziwej miłości. Spraw, niech wszyscy znają i uwielbiają Boga Ojca i Boskiego Mistrza – Drogę, Prawdę i Życie. Ty zaś, Panie Jezu, który wiesz, że nie pokładamy ufności w naszych siłach, przez Twoje miłosierdzie spraw, by nas broniło przed każdą przeciwnością potężne wstawiennictwo świętego Pawła, naszego nauczyciela i ojca. Amen. Św. Pawle Apostole – módl się za nami (x3)

OGŁOSZENIA

1. Kancelaria parafialna w lipcu i sierpniu czynna będzie tylko po południu, od godz. 16.00 do 17.45.
2. W tym tygodniu obchodzimy pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwszą sobotę miesiąca.
W czwartek po Mszy św. o godz. 9.00 – modlitwa w intencji kapłanów. W piątek spowiedź św. – jak w dni powszednie, podczas Mszy św. W sobotę o godz. 9.00 Msza o Niepokalanym Sercu Maryi – po niej nabożeństwo.
3. Do końca czerwca trwają na nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa – o godz. 18:00, natomiast w środy zapraszamy na nabożeństwo do MBNP – też godz. 18:00.
4. Wspomnienia liturgiczne: w Poniedziałek – uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła; w Piątek – święto św. Tomasza, Apostoła.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafianie. Do użytku wewnętrznego.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl